

ENS

*El nou santpolenc / Numero 51
Setembre 08 / Revista trimestral*

La nostra gent gran

- Estiu 2008
- 5è Aniversari de Ràdio Litoral
- Esbart Dansaire Santpolenc

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9

08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)

Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

ruscalleda@ruscalleda.biz

Ceràmiques

Marbres i granets

*Banyeres i cabines
hidromassatge*

Mampares

Sanitaris

*Griferies
termoestàtiques*

Accesoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

*Elements decoratius
d'exterior*

Balustrades

*Tot tipus de material
per a la construcció*

Materials de construcció i decoració

Amargant

 Balay

TAU
CERAMICA

FRANKE

BOSCH

vives
AZULEJOS Y GRES

Pando

Teka

ZIRCONIO

SYSTEM-POOL
HIDROMASSAJE

PORCELANOSA
CERAMICA

VENIS
CERAMICA DE ELITE

Bañacril

**Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST**

Amargant **SANT POL DE MAR** - Ctra. de Sant Cebrià, s/n
Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant **PINEDA DE MAR** - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16
Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

BLOCK
COCINAS

AUXIMOBEL

Seccions

Editorial pàg. 05 / Bústia pàg. 07 / Opinió pàg. 08 / Racó Literari pàg. 09 / Entitats pàg. 12 / Notícies pàg. 31 / Cultura pàg. 34 / Jardineria Mediterrània pàg. 40 / Esports pàg. 43 / Salut pàg. 45 / Les teves imatges pàg. 46 / Política pàg. 48

Reportatges

La nostra gent gran / Parlem amb la nova junta de l'Esplai, que ens expliquen totes les activitats que avui s'hi poden fer. També volem felicitar a la Pepeta Carreras que aquest any s'ha convertit en centenària. L'Octavi Anoro proposa una forma saludable de gaudir del temps lliure amb les caminades per a gent gran. / pàg. 14

Estiu 2008 / Us proposem un reportatge fresc tot fent un recorregut per les principals activitats d'aquest estiu en format fotogràfic: la Festa Major, Fira Alternativa i Firamar. / pàg. 22

Esbart Dansaire / Felicitem l'Esbart Dansaire Santpolenc pel seu 10è. aniversari amb un repàs per la seva història. / pàg. 12

Entrevista

Entrevista / Josep Dalmau

El director de Ràdio Litoral fa balanç d'aquests primers 5 anys de vida de l'emissora local del poble. / pàg. 34

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar **Redacció** / Ester Roig, Daniel Solano

Fotografia / Pito Estol, Ester Sauleda **Il·lustració de portada**: Anna Fontanals

Disseny gràfic i maquetació / Daniel Solano **Impressió** / Impremta Rodríguez **Publicitat** / Tel. 93 760 01 52

Web / www.santpol.org/ens **Correu electrònic** / ens@santpol.org **Dipòsit legal** / B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

MONJARDÍ

Jardins i Flors

*Jardineria mediterrània, plantes, art floral, complements, adobs,
tractaments fitosanitaris ecològics*

P/ Anselm Clavé 1 Sant Pol de Mar Tel. 93 760 21 48 659 77 31 92

monjardi@gmail.com

Aleix Lluveras Fuster

Tel. 93 762 47 63
Fax 93 760 08 59

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Verge de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

*amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata
...*

Carrer de la Riera, 13 - Telèfon 93 760 23 73
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantlacasa.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497

plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

GUCCIRAYBANVOGARTARMANIVOGUE
MOSCHINOADOLFODOMINGUEZVUARNET
OXYDOSILHOUETTETOUSAGATHARUIZ
LAPERLAVERSUSBENETTONGUESS

- Revisions oculars gratuïtes
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït
- Adaptació de lents de contacte
- Taller de muntatge propi
- Òptica infantil

Il·lustració: Anna Fontanals

La nostra gent gran

Encetem aquest nou curs de El Nou Santpolenc amb un reportatge dedicat a la gent gran del nostre poble, una assignatura que encara teníem pendent. En ell, la nova junta de l'Esplai ens explica totes les activitats que s'hi poden fer actualment i ens parlen del que significa avui en dia arribar a la vellesa. Enrere queden els temps en que els avis es limitaven a estar-se asseguts en una cadira darrere als vidres. Avui estan connectats a internet, es mantenen en forma fent gimnàstica i no es perden ni una sortida.

D'entre tota la gent gran del poble, però, volem fer un homenatge especial a la Pepeta Carreras, que aquest 2008 ha arribat als 100 anys de vida sense perdre el somriure i les ganes de viure. També a l'apartat d'esports, l'Octavi Anoro ens explica com de beneficioses són les caminades que organitzen per a gent gran des de fa prop de 2 anys.

Un altre dels temes que trobareu a la revista que teniu a les mans és el 5è aniversari de Ràdio Litoral, amb una entrevista al seu director, en Josep Dalmau, on repassa passat, present i futur de la nostra emissora local, amb les seves victòries però també amb algunes dificultats.

I per últim, el tercer tema que destaquem en aquest nou ENS és un repàs a les principals activitats d'aquest estiu en forma de reportatge fotogràfic: la Festa Major, la Fira Alternativa i Firamar. I tot sempre amanit amb les col·laboracions habituals, notícies culturals i del poble, les diferents seccions i altres curiositats relacionades amb el nostre poble de Sant Pol.

CURACIÓ EMOCIONAL

- Ansietat · Depressió
- Fòbies · Estrès
- Dols i pèrdues

TERÀPIA FOCALITZADA EN LES EMOCIONS
NENS - ADOLESCENTS - ADULTS

institutself@iespana.es · 93 760 34 26 · Sant Pol de Mar

MIQUEL PÉREZ PALLEJÀ

Psicòleg Clínic o Psicoterapeuta
E.M.D.R Practitioner
Col·legiat nº 9801

mou-te

Centre de gimnàstica i Recuperació Funcional

Tonificació
Aeròbic
Steps
Ioga
Dansa
Balls d'envelat

C/ Ignasi Mas Morell, 15-17
08395 Sant Pol de Mar
Tel 93 760 12 97 / 610 823 862

Especialitat en:
CARNS A LA
BRASA I PIZZES

Diumenges nit i dilluns tancat

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

FUSTERIA-EBENISTERIA
Josep M^a. Puigvert

C/ Bonavista nº29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

Manel Ramírez
Taller Mecànic

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

PINTURA I DECORACIÓ
PINTURA I DECORACIÓ

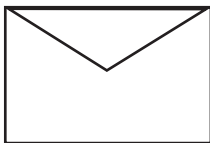
Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A
Tel. 93 760 23 56 / 686 720 868
Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 446

08395 Sant Pol de Mar

Sant Pol, un poble ben comunicat?

Com habitant de Sant Pol, resident permanent, jo i la meva família, vull fer esmena d'unes situacions que alteren les nostres costums, les quals, són comunes a altres santpolencs. A la nit ens agrada veure la tele, tenim un TDT, i una antena analògica, doncs bé, molts dies no la podem veure, sobre tot a l'estiu, ens diuen que és un problema del repetidor. També tenim telèfons mòbils, en concret de Vodafone, últimament tampoc podem fer-los servir, ens diuen que han eliminat l'antena que donava cobertura al poble. La raó, es veu, la protesta d'alguns veïns per les possibles malalties que produeixen? Això sí, el poble inverteix en el camp de futbol, en semàfors, en radars... A qui correspongui, no descuidem serveis bàsics, invertint en altres no tan prioritaris.

Joan Carles Pujolràs

A l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

A tots els ajuntaments de la nostra comarca existeix una bonificació especial deduïble, referent a l'impost de la plus-vàlua, i depenent de les circumstàncies, d'un percentatge de fins el 50% al 90%.

A tots?... No... al meu municipi no. Potser per descuit, per deixadesa o perquè ja està bé com està, sempre que es puguin emborsar més diners.

El meu pare, en morir, testà a favor de la meva mare la vivenda on havien viscut tots dos. El fet és que la meva mare es veu obligada a pagar la quantitat de 5.290 euros per continuar vivint al lloc de tota la vida. A qualsevol municipi s'aplica una bonificació especial per aquest cas. En el meu... no. Ho pagarem, i pluralitzo l'ajudaré a fer-ho, ella sola no pot. Només penso què fa una dona sola, d'edat avançada i amb pocs recursos, davant una situació com aquesta?... Hipoteca el "seu pis"? Intenta que li donin un crèdit? Espera que l'embargament la deixi fora de casa seva?

Si no hi ha més solució, només em queda "donar les gràcies" al meu Ajuntament pel trasbals que tot això ens suposa.

Josep Carreras i Castelos

Bústia

L'apartat de Bústia és obert a tothom que vulgui expressar les seves opinions, crítiques, comentaris o pensaments sobre qualsevol tema relacionat amb Sant Pol. Els escrits no poden sobrepassar les 20 línies a doble espai en lletra Times i grandària dotze. La revista es reserva el dret d'extractar-los o resumir-los. Podeu deixar-los a l'oficina del Carrer Manzanillo, 17 (on hi ha la Ràdio) o també ens podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.org. Cal que els escrits portin el nom de l'autor i algun telèfon o mail de contacte.

Coses de l'idioma

□ Lluís Cabruja Garriga

En el número anterior, *El Nou Santpolenc* encetava aquesta nova secció i en aquest que teniu a les mans, si teniu la paciència de llegir-nos, us proposem els temes següents:

Sobre el nom de Sant Pol

Recordant una cita de Joan Coromines sobre el nom de Sant Pol a les nostres cròniques medievals, hi destaquem els topònims *Sent Pol* i *Maresme* en el català del segle XIII amb l'observació del senyor Coll i Alentorn, historiador i un santpolenc de cor.

La crònica de Bernat Desclot (1288) diu: "E quan [les galeres del rei d'Aragó] foren davant un lloc que ha nom Sent Pol des Maresme, qui és assats [bastant] prop d'aquell lloc on era l'armada del rei de França, tiraren les galeres en terra. [...] un fals prior d'aquell monestir qui era aquí prop lo port, qui havia nom Sent Pol e era del orde de Cartoixa, [...] tramès-los a dir ab son missatge que deu galeres del rei d'Aragó havia aquí a Sent Pol e que les havien tirades en terra per espalmar". [calafatejar]

La cita és inacabada, però la nota de Coll i Alentorn fa observar que "les galeres catalanes devien estar tirades [tretes o arrossegades] en terra en l'indret on avui treuen les barques els pescadors santpolencs davant l'estació del ferrocarril, abrigades de la tramuntana per la Punta que arrecera el port pel nord-est".

Nosaltres també podem observar que s'hi usi *Sent* i no *Sant* perquè, com diu el savi Coromines, "despullant els documents del període arcaic es pot exemplificar abundantment l'ús popular (que és davant el nom d'un sant), i s'hi troba la forma amb *e* en massa". Així és en tots els dialectes del nord fins al sud, tant en masculí com en femení: *senta Maria d'Agost*.

Una altra observació és que sovint es creu, es pensa i fins i tot s'ha escrit que el nom de Sant Pol prové del francès, perquè Saint Paul es pronuncia en francès aproximadament *Sènt Pol*, però s'oblida que els monjos de l'ordre de la Cartoixa com se'ns diu a sobre, provenien de les illes de Lerins, a prop de la costa de Canes, a Occitània on es parlava occità, no pas francès, i que no va ser fins al 1539 quan amb l'edecte de Villers-Cotterêts es declarà l'obligatorietat del francès com a llengua administrativa. No obstant això, també hauria pogut ser que els monjos arribessin de la cartoixa d'Escaladei, de la comarca del Priorat, ja que la primera comunitat arribà a Catalunya el 1194 provinent de La Provença, dins Occitània, on encara subsistia la llengua d'Oc.

Pel que fa al topònim *Maresme*, diu Coromines: "el nom de la comarca costera al NE. de Bna., que ja d'antic apareix en la doble forma *Maresme* i *Maresma*, [...]

predominant més aviat aquell, que ja es troba en [les Cròniques de] Desclot i Muntaner: foren davant un loc qui ha nom Sent Pol del *Maresme*."

Una coincidència del nom de Sant Pol però en femení és el nom de la població de Santa Pola, prop d'Alacant, i no és pas per influència del francès ja que el topònim prové de Santa Paula. Deixem que Coromines també ens ho expliqui: "*Santa Pola*. El poble i antic port de la costa valenciana, prop del límit sud de la nostra llengua. Problemes etimològics, pròpiament no n'hi ha, car si sabem que SANCTUS PAULUS, tractat per via rigorosament hereditària ha donat Sant Pol, ja podem esperar un resultat anàleg de Sancta Paula". I així aportant exemples similars, comprendrem que els mots llatins TESAURUS, PAUPER i AURUS hagin donat en català (a semblança d'altres llengües romàniques) per via rigorosament popular *tesor*, *pobre* i *or*, igual que SANCTA PAULA i SANCTUS PAULUS han donat Santa Pola i Sant Pol, respectivament. En canvi, Paula i Pau són llatinitats deguts a la influència de l'església i per això la nostra ermita de Sant Pol es diu San Pau.

Sobre una expressió de moda

Un altre tema és l'ús cada cop més freqüent en anuncis, diaris i emissions de ràdio, de l'expressió '*a tutiplén*' o '*tutiplé*' i altres formes semblants. També Coromines especula sobre això en el seu Diccionari. Diu que usaven l'expressió fins i tot escriptors catalans del XIX, però el fet és que no sabem d'on ve.

El *Diccionario de la Real Academia Española* diu: "*tutiplén*. En abundancia, a porrillo". I el nostre DCVB, conegut com "el diccionari Alcover-Moll", tradueix segurament el diccionari de l'Academia i diu "a dojo, en abundància". I podríem afegir-hi "a cor què vols, cor què desitges; a devessalls; a balquena; a betzeff". Quina riquesa de lèxic!, però totes aquestes expressions ja són fora de circulació. En canvi podem usar *a dojo*, en abundància. Exemple: *Damunt la taula trobareu pastissos a dojo / en abundància*.

Tanmateix, la qüestió és que molts catalans, cada cop més, recorren a formes foranes perquè sonen més exòtiques i perquè s'ha perdut l'essència i el sentit de la nostra llengua, però que a molts els és ben bé igual.

Ja veieu que les coses de l'idioma dona a vegades per fer-ne broma, com els embarbussaments que explicàvem en el darrer número de la nostra revista o allò de "El català, mare de totes les llengües". Tant és mare de totes les llengües que ho és fins i tot del llatí, com en aquesta frase: *Si no m'aturo, perdo l'oremus*. En canvi en aquest número hem volgut parlar de coses de l'idioma una mica més seriosament.

La Rosa

Mar García de Sola

Tanmateix com la flor del petit príncep, aquesta rosa volia ser bonica i especial.

Tanmateix com aquella flor, aquesta va començar a escollir els detalls de la seva aparença quan encara era una llavor.

Dins la terra que l'acollia, podia sentir l'escalfor del sol i la frescor de l'aigua.

Pensava en el color, en la forma, en la grandària i en la suavitat de cada pètal.

Imaginava el dia del seu naixement: volia néixer el 23 d'abril, volia ser una rosa de Sant Jordi, una flor d'amants!

Volia ser vermella, d'un vermell intens i apassionat..... Anava jugant amb la combinació de les diferents tonalitats, perquè volia ser bonica i especial: bonica i diferent de les altres roses.

Tanmateix com la rosa d'aquell petit món, la que

havia de néixer en aquest món pensava que les seves espines la protegirien dels perills.

Va sortir de la terra envoltada per un calze de sèpals suaus i una tija elegant.

Els pètals vermells, acaronats pels sèpals verds, seguien jugant amb les diferents tonalitats per a aconseguir un color realment bonic, apassionat i diferent.

Va arribar el dia de Sant Jordi i la rosa encara no estava preparada..... no podia néixer, encara no era perfecta.

Van passar els dies i la rosa seguia jugant amb la combinació dels petits detalls..... sense poder néixer.

Van passar els dies i la rosa encara no havia nascut..... Li va passar el temps de néixer i, aleshores, es va adonar que havia passat tota la seva vida sent un capullo..... perdó!, un capoll.

Les maduixes de Sant Pol

Edgard Grau i Angosto (9 anys)

*Si unes maduixes vols tastar, a Sant Pol has d'anar.
A l'estiu compra maduixes sense parar.
No vagis a cap altre poble a
Tastar aquest menjar.*

*Postres,
Olfacte,
La maduixa té tacte.*

Guanyador del Primer Premi de la Primera Categoria d'Acròstics en el concurs Òmnium Cultural per a escolars de Mataró (MEMORIAL JOAQUIM CASAS XXVIII edició)

Escrius? Tens alguna poesia teva o potser algun conte? T'agradaria publicar els teus escrits en aquesta revista? Des d'ara obrim aquesta secció literària per donar una oportunitat a tots aquells que escriu de publicar les vostres creacions en aquest espai. Ens podeu enviar els vostres escrits a ens@santpol.org, o deixar-los a la nostra oficina situada a l'edifici de les Tribunes (C/ Manzanillo, 17). Animeu-vos!

Mn. Joan Carreres i Péra fotografiat a casa seva, a Tossa de Mar.

Mn. Joan Carreres i Péra: Un santpolenc il·lustre

□ David Pagès i Cassú, *Filòleg i activista cultural*

Mn. Joan Carreres i Péra (Sant Pol de Mar, 1945) va venir al món cent anys després de la naixença del seu admirat Jacint Verdaguer, de qui és un dels principals estudiosos i sobre qui ha escrit centenars d'articles.

Dels catorze als vint anys treballa en el ram tèxtil. S'especialitza en el disseny. Durant l'any 1966 inicia els estudis eclesiàstics al Seminari de Girona. Fa els cursos d'humanitats i filosofia amb el periodista i crític Josep Maria Capdevila i Balançó. El 1969 esdevé professor de català per a adults (grau mitjà) per la DEC (Delegació d'Ensenyament Català) d'Òmnium Cultural i el 1973 inicia la seva experiència periodística a la revista Presència.

El 24 de juny de 1975 és ordenat prevere. Ha exercit de rector en diferents parròquies de la diòcesi gironina. Actualment s'està a Tossa de Mar. Durant tretze anys fou Capellà Custodi del Santuari de la Mare de Déu del Mont.

El 1979 participa en l'equip fundacional del Punt

Diari. Hi escriu una columna d'opinió diària fins a 1990. Alguns d'aquests articles foren recollits en el llibre *Cròniques humanes de cada dia*. De llavors ençà col·labora amb el Diari de Girona, on cada divendres es pot llegir la seva columna. Tant per l'assiduitat amb què publica en els mitjans de comunicació com per la qualitat dels seus escrits, ha aconseguit fidelitzar un nombre extraordinari de lectors.

Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona (1983), s'especialitza en l'època de la Renaixença, concretament en Jacint Verdaguer. És autor de cinc llibres sobre el gran poeta català, l'últim, Verdaguer i l'església, que va aparèixer el maig de l'any passat.

El 1987 publica un llibret de 50 pàgines titulat *Arrels de Catalunya*, que fou traduït a diversos idiomes, i, l'any següent, *El Mont*, ahir un monestir avui un santuari. Aquell mateix any, amb motiu del Mil·lenari de Catalunya, col·labora amb diversos assaigs biogràfics en l'obra històrica *La Nostra Gent*,

'Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona (1983), s'especialitza en l'època de la Renaixença, concretament en Jacint Verdaguer'

coordinada per J.M. Ainaud de Lasarte i J. M. Ballarín.

L'any 1991 surten a la llum Les Rutes de la Fe, una guia cultural-informativa de la diòcesi de Girona. El 1992 presenta en un llibre la història dels clubs UNESCO de Catalunya amb el títol Un camí obert.

La collita de 1994 fou especialment copiosa. Apareixen tres llibres seus: CRUAÑAS, un volum estètic-biogràfic sobre el pintor Josep Cruañas i Fages; Girona, aplec de narracions, recull d'articles i treballs periodístics referents a la ciutat de Girona, i, amb el pintor Josep Oliveras, Els municipis de la Cerdanya.

L'any 2003, Publicacions de l'Abadia de Montserrat li edita la tesi doctoral: Josep Maria Capdevila. Ideari i poètica.

Exposició de l'obra completa de mossèn Joan Carreres i Péra.

Mn. Joan Carreres i Péra és una persona molt coneguda i molt estimada. Aquest escrit vol ser un tribut d'admiració envers la seva persona i d'agraïment envers la seva obra.

La vida es renova, desvetllant-se Sant Pol

□ Josep Ma. Puig i Tornabell

*Del mar, enllà de les bromes
arriben les primeres llums
que perfilen dues figures,
al cim dels pujols.*

*Sant Pau vigila,
i Sant Jaume fa sonar l'hora
avisant que Sant Pol desvetlli,
doncs el sol s'enlaira.*

*El ferrer, a l'enclusa martelleja
i del forn, l'olor de pa calent se n'esmuny;
el cor del poble, grat regust;
el tren arriba, s'adorm l'onada al sorral.*

*El vell, al parc, prenent el sol
l'acompanyen els seus records,
nostàlgia del mar que té al davant,
afanys de pescador, es mira la barca...*

*La canalla, sortint de l'escola
corrent, rient i jugant,
esvaeix la melancòlica imatge;
el dia reneix, la vida es renova.*

Josep Ma. Puig i Tornabell
Febrer de 2008.

Un pensament de simpatia per a Sant Pol de Mar

Racó literari

Diestes personalitzades

VEROFIT

- Nutrició equilibrada
- Augment de pes
- Pèrdua de pes (tractament del sobrepès i l'obesitat)
- Control de l'ansietat
- Alimentació per esportistes

Sandra Roca Brasó 93 760 24 34

*C/Herois Fragata Numància, 10 baix
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
sandra_roca@hotmail.com*

Moda i
Complements
per a la Dona

Ems hem traslladat!

C/ Nou, 13
Sant Pol de Mar
Tel / Fax 93 760 11 47

Esbart Dansaire

L'Esbart Dansaire Santpolenc compleix 10 anys.

□ Text **Ester Roig** amb fotografies de **Pito Estol**

L'Esbart Dansaire Santpolenc es va crear recollint una històrica tradició del nostre poble i amb la intenció de recuperar el Ball de les Almorratxes, dansa que no es ballava des de l'any 1925. Gràcies a ells, aquesta dansa es va tornar a ballar a la Festa Major de 1999 i, des d'aleshores, es balla cada any per Sant Jaume dintre d'una demostració de danses tradicionals catalanes.

Per celebrar aquests 10 anys, es va fer una gran festa el passat mes d'agost, on es va retre homenatge a tota la gent que ha format part de l'esbart al llarg de la història, més d'un centenar de persones.

Va ser fundat l'any 1942 per la Neus Sauleda i Roca, i en els seus inicis era un conjunt format només per noies. Aquesta formació es va dissoldre l'any 1958; l'any abans, però, van guanyar el primer premi en la categoria de grup femení del concurs provincial celebrat al Teatre Comtal de Barcelona.

L'any 1966, l'esbart va reprendre de nou la seva activitat, coincidint amb la celebració del centenari de la fundació del Col·legi de les Germanes Dominiques. Va ser la madre Marina Freixa qui es va encarregar de constituir els grups infantil, juvenil i mixt, mentre que la direcció anava a càrrec de Lluís Soto i Joan Puig, membres de l'Esbart de Dansaires Malgratenc.

Amb la finalitat de reprendre l'antiga tradició de la Dansa de les Almorratxes, un grup de santpolencs inicia l'any 1998 un procés de recuperació d'aquesta tradició, dirigit per Lluís Soto. Amb l'ajuda d'en Pepe Mestres, aleshores regidor de Cultura i Festes, es convocà una reunió d'antics dansaires amb

la finalitat de poder reprendre l'actuació de l'Esbart i d'intentar recuperar la tradició de ballar la tradicional dansa de les Almorratxes durant la Festa Major de Sant Jaume a l'envelat, tradició interrompuda l'any 1925.

Amb la col·laboració del conegut historiador i mestre de dansa de l'Esbart Català de Dansaires de Barcelona, Carles De Basolo i amb la no més inestimable aportació de la recuperada melodia feta per la Colla de Geganters de Sant Pol, es va muntar

'L'Esbart Dansaire Santpolenc va ser fundat l'any 1942 per la Neus Sauleda i Roca, i en els seus inicis era un conjunt format només per noies'

la coreografia de la dansa, que es va posar en escena per primera vegada a la plaça de la Punta, per la Festa Major de Sant Jaume de l'any 1999. Des d'aleshores, l'Esbart Dansaire Santpolenc ha continuat assajant i ampliant el seu repertori de danses.

El grup actual, format per 16 persones, assegura que "no som dansaires sinó una colla d'amics que ballem a l'esbart dansaire de Sant Pol". Confessen que van començar només per recuperar la tradició de la Dansa de les Almorratxes, havien de fer aquesta actuació per ballar-la a la festa major de 1999 i prou. Però arrel d'aquí es van anar animant i ara cada any no només ballen aquesta sinó tot un repertori de danses tradicionals catalanes. "Cada any en fem una més i així ens hem anat engrescant". Ara, l'esbart dansaire ja ha traspasat els límits de Sant Pol i ha participat en diverses celebracions arreu de Catalunya: Montserrat, Barcelona, Tordera, o al castell de Santa Florentina a Canet... "Som el grup més petit de Sant Pol que a més llocs ha representat el poble", afirmen.

L'Esbart Dansaire, que es cus els seus propis vestits, inspirats en els que es feien servir per ballar en aquesta zona, assaja a Ca l'Arturo un cop per setmana. "Passat Nadal comencem i tenim aquests 6 mesos per preparar la temporada, cada any procurem fer-ne alguna de diferent". Confessen que per seguir la tradició seria interessant que hi hagués un grup de joves que s'anessin a ballar, o potser nens i nenes que volguessin aprendre danses.

De moment, celebren el seu desè aniversari en plena forma i amb ganes de continuar mantenint viva aquesta tradició.

La nostra gent gran

□ Un reportatge de l'Ester Roig i en Daniel Solano

El centre de l'Esplai de Sant Pol de Mar es va inaugurar el 30 d'octubre de 1975. Naixia amb la intenció de substituir la Festa d'Homenatge a la Vellesa que s'havia fet antigament per aquest "homenatge permanent, de tot l'any i de sempre" que era el d'oferir a la gent gran un local propi, on poguessin tenir la seva seu. El nou centre, cedit per la Fundació La Caixa al poble de Sant Pol, pretenia ser, a més de casal per als avis, una casa de cultura, i per això comptava amb sales d'exposicions i de conferències.

Avui, l'Esplai acaba d'estrenar nova junta, s'hi ha fet obres de millora i, casualment, té el mateix president que va tenir al 75 quan es va inaugurar, Jordi Martorell, que aleshores era l'alcalde de Sant Pol.

Entrevista a la nova Junta de l'Associació de l'Esplai de Sant Pol de Mar

'La gent gran no ens adormim, com passava fa 50 anys'

Els casals de la gent gran han canviat molt en els últims anys. De ser un lloc on els jubilats anaven a passar l'estona i com a molt a jugar a cartes o al dòmino s'han convertit en autèntiques seus socials, on es fan un munt

d'activitats. Avui els avis aprenen informàtica, naveguen per internet, fan classes de ball o gimnàstica, munten excursions, conferències, tallers de lectura...

Com ha canviat el panorama.

La gent gran no ens adormim com passava fa 50 anys, que els deixaven en un raconet. Ara l'avi està a primera línia, connectat a internet. També gràcies als avenços de la medicina. I parlem de l'altra generació, tampoc fa tants anys. Una persona jubilada als anys 50 era a l'antesala de la mort. Es vivia la vellesa d'una manera molt diferent.

Es té en compte la veu de la gent gran al poble?

Es podria millorar, ja ho intentem. També ho fem a través d'un programa que tenim a la ràdio on explicar les activitats que fem, expressar les nostres inquietuds. Vam iniciar aquest programa que porta més de 170 edicions. Abans es deia "Ahir i avui, la veu de l'esplai", i ara "la veu de gent gran".

Quin és l'objectiu d'aquesta nova junta?

Ha arrencat amb molta il·lusió. La idea és fer cada vegada més coses perquè els socis s'ho passin bé, és el nostre objectiu. La finalitat de la nostra junta és donar les coses que la gent gran vol. Que a uns els agrada jugar a cartes, doncs a cartes, si a d'altres els agrada el domino, doncs que hi juguin, o volen petanca, doncs se'n crea una; qualsevol cosa que faci sortir aquesta persona de casa ja n'estem satisfets. La finalitat nostra és que si una persona estava a casa i no sabia què fer i gràcies a això surt de casa i ve aquí, encara que sigui a discutir qualsevol cosa, a nosaltres ja ens val, aquesta es la finalitat de la nostra junta, lluny de qualsevol mentalitat política. Volem una dinàmica de convivència humana.

Com es financen les activitats?

Nosaltres tenim tres formes d'ingrés. Una és l'aportació que fa la mateixa Fundació Obra Social de La Caixa perquè les dediquem a activitats i a fer coses, una altra és la quota anual que el soci paga i que és molt baixa, gairebé simbòlica, de 12 euros a l'any, i per últim també podem tenir aportacions voluntàries, com per exemple una que és bastant important que és la de l'Ajuntament. També hi ha persones voluntàries que vénen a donar alguns tallers gratuïtament.

Quants socis té l'esplai de Sant Pol?

Actualment tenim 353 socis. Per poder fer-se socis el primer és tenir l'edat. Es pot fer soci a partir de 60 anys, només cal omplir un qüestionari i donar el número de compte. No només n'hi ha de Sant Pol, i tampoc exigim que s'estigui empadronat al poble, només que tinguin vivenda aquí. A més a més, tots els socis que tenen el carnet de la Fundació la Caixa poden anar a qualsevol esplai de la Fundació i participar en les activitats que organitza.

Una de les activitats que té més bona acollida és la informàtica.

Va molt bé per la gent gran. Aquí ens n'hem adonat d'una cosa, hi ha un tant per cent important que tenen ordinador perquè com que s'han jubilat els fills li han regalat, i llavors es troben que no saben com va. Però se'n surten bé. Hi ha gent que aprèn a entrar per buscar informació d'una ciutat, o fer un dibuix i guardar-lo, o potser jugar a un joc. Això també està

'La gent té la il·lusió de venir i d'aprendre. Amb gimnàstica mateix, ha costat arrencar, però ara ja en som una vintena, i la professora, l'Anna Roca, fa una gimnàstica molt adequada per la gent gran'

Alimenta't bé!

Carnisseria - Xarcuteria

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

Ca l'Ingas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

**ELECTRODOMÈSTICS
PEIX**

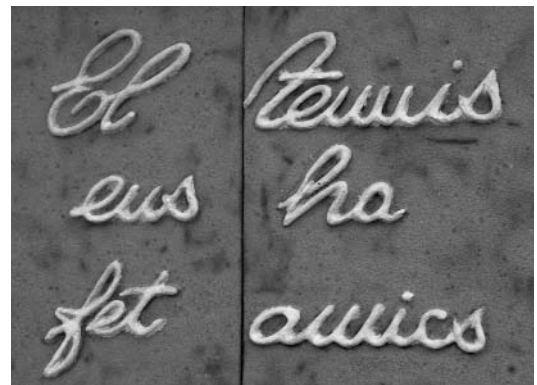
**Venda i reparació
Antoni Peix i Manent**

Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

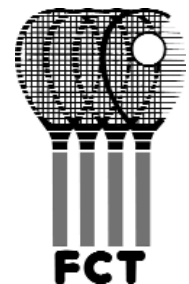

Fundat el 1970

C/ Jordi Carrasco i Azemar, 1
Tel. 93 760 21 98
08395 Sant Pol de Mar
Correu electrònic:
tennissantpol@hotmail.com

Inscrit a:

**Federació
Catalana
de Tennis**

La nostra gent gran

'Hi ha molta gent gran que han decidit triar aquest poble, molt cops sortir d'un ciutat gran, per venir a passar aquesta última etapa de la vida a Sant Pol, venir a despertar-te amb el sol d'aquí i amb la pau d'aquí, això és valoradíssim.'

molt bé, ara hi ha gent que sí, que n'aprèn de veritat, i que sap navegar. L'important és que no vulguin abastar moltes coses, perquè aquesta és una eina il·limitada. Primer es pot començar amb fer un solitari i després mica en mica continuar.

Té una utilitat molt bona.

També seria bo ensenyar als avis a fer-se un bloc, on explicar la teva vida, la teva trajectòria, explicar el que vulguin del que han viscut. D'aquí es podria treure molta experiència. Potser molts no sabran què explicar, però és gent que ha viscut guerres, canvis polítics, revolucions... Tot això que ha viscut ho pot anar explicant, i això és gratificant, aquesta persona està aportant coses, i no està arraconada, està aportant una experiència que potser molts no coneixien.

La clau és fer activitats i no estar parat.

Sí, la gent té la il·lusió de venir i d'aprendre. Amb gimnàstica mateix, ha costat arrencar, però ara ja en som una vintena, i la professora, l'Anna Roca, fa una gimnàstica molt adequada per la gent gran. Es poden fer abdominals asseguts a les cadires, per exemple, o treballar les cames estant asseguts.

I ara prepareu encara noves activitats.

Aquest any hem fet ball per primera vegada. També estem mirant de programar escacs... La veritat és que també hi ha gent que ha vingut per integrar-se al poble. Hi ha molta gent gran que han decidit triar aquest poble, molt cops sortir d'un ciutat gran, per venir a passar aquesta última etapa de la vida a Sant Pol, venir a despertar-te amb el sol d'aquí i amb la pau d'aquí, això és valoradíssim.

Nova junta de l'Esplai

La nova junta de l'Esplai va entrar el passat 29 de novembre i es reuneix el primer dijous de cada mes. Està formada per Jordi Martorell com a president, Andreu Coll com a vicepresident, Marta Guillamet com a tesorera, Pepa Bessé com a secretària, i com a vocals en formen part: Antònia Abullé, Oriol Cabrero, Ana Espelt, Maria Garcia, Benet Vergés i Domènec Villaronga.

Foto: Pito Estol

La vida de la Pepeta ha estat una vida de sacrifici, però això no li ha fet perdre mai el seu bon caràcter

Pepeta Palet Agustí

Una santpolenca de 100 anys

□ Text **Ester Roig** amb fotografies de **Pito Estol**

Tot i els avenços d'avui en dia, encara és extraordinari que una persona arribi als 100 anys de vida, i encara ho és més que conservi les seves facultats per poder tenir una vida digna. Aquí a Sant Pol, però, en tenim un bon exemple. La Pepeta Palet Agustí, a qui coneixem més com la Pepeta Carreras, va

celebrar aquest any el seu centenari envoltada de la seva família, amics i veïns. Fins i tot les autoritats van visitar-la i li van portar obsequis.

Tots van voler felicitar-la per aquest aniversari tan rodó i per aquests 100 anys tan ben portats.

'Als 8 anys ja va haver de posar-se a treballar a la fàbrica de llet condensada que hi havia a Can Reig, on quan passaven inspectors la tapaven amb un cove, i després a la fàbrica de Can Sauleda, amb horaris que començaven de bona matinada'

La Pepeta Palet neix el 4 de febrer de 1908 a la casa familiar que tenien al carrer Tobella, era la petita de 3 germans. Tot i el seu bon caràcter no va tenir una vida fàcil, ja que amb només 4 anys va perdre la mare i durant un temps va haver d'anar a viure a Calella amb la seva tia Marta, separada dels seus germans. Quan el seu pare es va tornar a casar van tornar a viure a Sant Pol tots els germans junts, però la nova mare tampoc li va fer una vida fàcil.

Als 8 anys ja va haver de posar-se a treballar a la fàbrica de llet condensada que hi havia a Can Reig, on quan passaven inspectors la tapaven amb un cove, i després a la fàbrica de Can Sauleda, amb horaris que començaven de bona matinada. En aquella època tan dura s'acontentaven amb ben poc i la Pepeta encara recorda amb emoció l'alegria que va tenir quan la mare d'una amiga li va regalar per Reis una nina que ella mateixa havia fet amb una mitja.

La Pepeta es va casar amb en Joan Carreres Buch. Aleshores treballaven al camp i venien al mercat que hi havia a plaça, el que ara és la Sala Polivalent. Més tard, però, van posar botiga als baixos de la casa on vivien, al carrer Nou. La Pepeta va tenir 4 fills: la Carmen, la gran, que havia de tenir cura dels germans mentre els pares treballaven, en Josep, que va morir quan només tenia 8 anys, en Lluís i la Mercè.

Més endavant van plegar de la verdura i van posar el que durant molt anys va ser el Bar Montserrat, on la Pepeta treballava a la cuina amb la Maria Tit. Era l'època del turisme fort, quan Sant Pol estava ple d'alemanys, i van haver de treballar de valent, sovint se n'anaven a dormir a les 2 o les 3 de la matinada, i a les 7 del matí ja eren enlaire. Però tants anys de treballar li van passar factura a les cames i finalment van decidir plegar i llogar el bar.

La vida de la Pepeta ha estat una vida de sacrifici,

però això no li ha fet perdre mai el seu bon caràcter i conservar nombroses amistats. A més a més va poder viure sola, encara que acompanyada per la seva família, fins fa 10 anys, i ara viu molt ben cuidada a casa de la seva filla Carmen, "un hotel de 10 estrelles", com ho defineix la Pepeta.

Tot i que té una gran família: 7 néts i 11 besnéts, també ha hagut de passar moments difícils, com la mort del seu fill Lluís, i diverses malalties i intervencions, que sempre ha anat superant. Arrel d'una última caiguda ara fa un parell d'anys va deixar de sortir al carrer i ha d'anar amb cadira de rodes. Però res d'això no li ha fet perdre el somriure i el dia

del seu 100 aniversari va quedar sorpresa de les visites que va arribar a tenir. La Generalitat li va entregar una medalla, l'Ajuntament una placa i l'Esplai, del que és la sòcia més gran, plantes i un pastís; també La Caixa li va fer una ofrena floral, i fins i tot va sortir al programa dels matins a TV3 d'en Cuní. Però el regal més especial va ser el de la seva família: les 100 roses que li van regalar els néts i la festa familiar que van fer tota la família a les Garrofes a la que la Pepeta no va faltar, això sí, ben arreglada com a ella li agrada anar.

Passejades per a la gent gran

Una forma saludable de gaudir del temps lliure

El pròxim mes de novembre farà dos anys que un grup de persones que superen els 60 anys volten, caminen i passegen per diferents racons naturals del nostre país. I ho fan amb una gran vitalitat, amb una gran il·lusió i amb un esperit jove digne de destacar.

Octavi Anoro

Aquestes caminades s'emmarquen dins el programa Cicle de Passejades "A Cent Cap Als Cent" que promou la Diputació de Barcelona i al qual l'Ajuntament de Sant Pol de Mar no va dubtar en participar-hi només assabentar-se de la seva existència.

Són moltes les persones grans que per mantenir-se en forma, per raons de salut o bé per afeció tenen la pràctica de caminar com una de les seves prioritats en el seu temps lliure. Partint d'aquesta base, amb la realització d'aquest programa la Regidoria d'Esports intenta posar els mitjans necessaris perquè un grup santpolenc pugui passejar periòdicament per diferents indrets de la província de Barcelona.

Des d'un bon començament la iniciativa va tenir una acceptació notable, tot i que en els inicis pocs sabien exactament de què es tractava. D'aquesta manera no era difícil veure algunes persones sense el calçat o la roba adequada per fer alguns quilòmetres per pistes forestals. Aviat, però, la cosa va canviar per complet ja que els mateixos participants van veure la necessitat i la importància d'anar equipats com Déu mana. Així, bastons i sabates de muntanya van anar prenent protagonisme en cada nova sortida que s'anava realitzant.

En la primera temporada de passejades (2006-2007) es van fer un total de 4 sortides, on el grup va gaudir de les

Com tot bon excursionista, el dia s'inicia ben aviat per tal d'arribar a l'hora de sortida de l'autocar i per preparar-se el que serà l'esmorzar i el dinar de la jornada que just acaba de començar.

excel·lents explicacions i de la companyia de dos guies que amb gran saviesa i coneixement explicaven tot allò que s'anava trobant pel camí. El Parc de Collserola, Sant Llorenç del Munt, Montserrat i el Montnegre van ser, per aquest ordre, els magnífics indrets visitats. Es va posar el punt i final amb una cloenda a Sitges on es van concentrar més de 1.500 persones dels 35 pobles participants.

La segona temporada (2007-2008) el grup santpolenc va anar acompanyat a totes les sortides pels grups de Cardedeu, Terrassa, Mollet del Vallès i Mataró. Les caminades van transcórrer precisament per camins d'aquestes poblacions, fent-se la cloenda a Caldes de Montbui. Cal destacar la passejada realitzada per Sant Pol que va permetre conèixer a més de 200 persones el nostre poble, amb el final de festa al Parc del Litoral.

Com tot bon excursionista, el dia s'inicia ben aviat per tal d'arribar a l'hora de sortida de l'autocar i per preparar-se el que serà l'esmorzar i el dinar de la jornada que just acaba de començar. De fet, una dels atractius d'aquest programa és el d'haver d'actuar com un bon excursionista pel que fa a la preparació del dinar. No hi ha restaurants que valguin. Passats dos quarts de nou, s'inicia una passejada

tranquil·la (d'entre 6 i 10 km) i adaptada a les característiques de la gent gran, que després de diverses parades conclou després de cinc hores amb un dinar que serveix com a recompensa a tot l'esforç realitzat. Finalment, a mitja tarda, el grup arriba a casa cansat però al mateix temps content per la jornada viscuda.

L'experiència d'aquests dos últims anys és tan positiva que ja es pensen fer passejades al marge de les que proposa la Diputació de Barcelona. La idea és que mensualment es pugui fer una sortida, engrescant a tot amant de la natura i l'activitat física.

L'èxit assolit fins el dia d'avui rau en gran part en la col·laboració i la implicació del Gimnàs Mou-te. Una col·laboració que es personifica amb la Carmen Ponsa i en Ricard Guzmán. Ambdós són claus per entendre el bon ambient que regna en les sortides. I és que ells han acompanyat el grup en cada una d'elles, procurant en tot moment pel benestar del grup.

Passat l'estiu n'hi haurà més! Seguirem recorrent nous camins, veient nous paisatges i rodejant-nos de naturalesa, esperem que amb la teva companyia.

Estiu 2008

Sant Pol té un animat calendari d'activitats d'estiu, des que la revetlla de Sant Joan dona el tret de sortida fins a la celebració de la Diada que posa el punt i final. Podem trobar activitats esportives, cinema, concerts, exposicions, sardanes, revetlles com la de Sant Cristòfol o festivals com el Sant Pol Rock. Avui us presentem un reportatge fotogràfic de les tres festes més destacades: la Festa Major, la Fira Alternativa i Firamar.

Un reportatge de l'Ester Roig amb fotos d'en Pito Estol

<< El correfoc aquest any va invertir el seu recorregut des de la plaça de l'Hotel fins a l'Ajuntament.

ESTIU 2008

Festa Major

Amb l'elecció de la pubilla i l'hereu de 2008, que van ser l'Eva Tarridas Campos i l'Eric Villaronga Vives, Sant Pol va concloure la passada celebració de la Festa Major de Sant Jaume, que aquest any estava dedicada a les Històries i Llegendes de Sant Pol i en particular a la figura de Jaume Rodríguez i Suriñach. La principal novetat d'aquest any va ser l'entrada gratuïta durant tots els dies a l'envelat instal·lat a la Platja de Pescadors.

El pregó dedicat a les Històries i Llegendes de Sant Pol va obrir la Festa Major.

L'Eva i l'Eric en el moment de ser escollits pubilla i hereu 2008.

Imatge del castell de focs artificials

Imatge de l'actuació de la Orquestra Pere Vilà Grup a l'envelat

Xavier Catarineu, primer fadrí comarcal del Maresme 2008

Xavier Catarineu Hernández s'ha acomiadat aquest any com a hereu de Sant Pol de Mar, però continua encara en el món del pubillatge, ja que la passada primavera va resultar escollit primer fadrí comarcal del Maresme.

En Xavier té ara 18 anys i acaba de finalitzar el primer any de la carrera de Dret a Girona. Per ell el fet de representar Sant Pol arreu de Catalunya ha estat una experiència inoblidable i ara podrà continuar desenvolupant aquesta tasca com a representant comarcal. En aquests certàmens es valoren els coneixements que es tenen de la comarca, pel que fa a la cultura, el territori, els personatges... i també la desimboltura a l'hora de parlar.

Per ser hereu, explica en Xavier, només es necessita "compromís, ser responsable i estimar la terra". "Ser hereu significa d'alguna manera ser ambaixador del teu poble", creu en Xavier, i això és una gran responsabilitat. En Xavier entén el pubillatge des d'una doble vessant, la de mantenir viva aquesta tradició i donar a conèixer el poble al que representes. De totes maneres, li ha sorprès que Sant Pol no necessita gaire presentació, ja que tothom d'alguna manera coneix el poble, hi ha estat o n'ha sentit a parlar.

En Xavier valora molt positivament aquesta experiència per l'enriquiment que ha suposat tan a nivell cultural com personal, i anima els joves a que continuïn mantenint viva la tradició. Ara, el proper pas serà presentar-se al certamen de Catalunya que tindrà lloc aquest mes de setembre.

En Xavier Catarineu Hernández i la Ivet Jornet Figueras s'acomiadaven aquest any com a hereu i pubilla de Sant Pol 2007

XIV Fira Alternativa

La Fira Alternativa ha celebrat aquest mes d'agost la seva catorzena edició, dedicada a l'aigua. La Fira concentra durant tres dies al Parc del Litoral tot un seguit d'activitats, que van des de la fira d'artesanía, alimentació i medicina als concerts, passant per xerrades i debats, tallers, activitats infantils i experiències terapèutiques. La Fira, organitzada pel Grup d'Opinió Mediambiental (GOM), amb la col·laboració de l'Ajuntament i diverses entitats del poble, pretén construir un espai d'il·lusions i esperances recuperant l'ambient popular de la festa al carrer.

La Fira va arrancar el divendres 15 i fins al diumenge a la nit els centenars de persones que s'hi van passejar van poder adquirir productes naturals i artesans, fer-se un massatge, o apuntar-se als tallers de teixits, massatge infantil o al tast de cervesa artesanal. Cada dia s'hi podien trobar activitats per als nens, com pallassos, titelles o el concert infantil a càrrec de Whyshoes. També es va poder assistir a les xerrades programades sobre temes diversos, entre les quals destacava "Aigua, agricultura i aliments", a càrrec dels pagesos Pep Riera i Toni Llimona. Cada nit es va poder escoltar música en directe d'estils tant diversos com rock, blues, reage, flamenc o percussió africana, o gaudir d'espectacles com la màgia o la performance de final de festa. Dintre del marc de la fira també es donen demostracions de la tecnologia wifi, a càrrec de l'entitat Sant Pol Wireless, o l'observació telescòpica de la mà de l'Associació astronòmica Amics de Calella.

VI Fira del Mar

Del 23 al 24 d'agost, Sant Pol va poder gaudir d'una nova edició de la Fira del Mar, que va tornar a omplir el passeig de la Punta d'ambient mariner. Firamar és una fira d'arts, oficis i motius mariners, que inclou el Festival d'Havaneres, i que organitza des de fa 6 anys la Penya Xindries amb la col·laboració del Grup Llebeig.

Durant tot el cap de setmana, la Punta es va omplir de paradetes de diferents productes relacionats amb el mar, es va mostrar l'art d'adobar i armar xarxes i palangres, i no van faltar els àpats més típics com els entrepans de seitó o el rom cremat. L'activitat estrella va ser com sempre la celebració del sisè Festival d'Havaneres, amb l'actuació de quatre grups de renom, que cada any aplega prop d'un miler de persones.

Aquest any es va muntar una nova demostració de pesca amb artó i la subhasta real de peix a la Platja dels Pescadors. També es va fer el bateig del sardinal "Sant Pau", embarcació de 10 m. d'eslora i 6 tm., i arborat amb vela llatina, un projecte que ha estat possible gràcies a la col·laboració del Museu Marítim de Barcelona, l'Ajuntament de Sant Pol de Mar i de l'associació santpolenca "A tot drap". Una altra de les novetats va ser el Concurs de plats casolans amb productes del mar. Igualment es van muntar activitats per als més petits, com l'elaboració de la capa del rei Neptú, i una conferència sobre la posidònia oceànica com a indicador de la qualitat del medi ambient.

'Del 23 al 24 d'agost, Sant Pol va poder gaudir d'una nova edició de la Fira del Mar, que va tornar a omplir el passeig de la Punta d'ambient mariner.'

Multimarca Automoció

TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-II, 5 · 08395 SANT POL DE MAR · Tel 93 760 04 17
Fax 93 760 01 84

Sant Pol de Mar

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
Tel. 93 760 22 02

**CALELLA
CONFORT**

MOBLES
PER A
INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Parkinsol) · 08370 CALELLA
Tel. / Fax 93 769 22 31

Carrer Havana, 2
Tel. 93 760 09 04
SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
Tel. i Fax 93 760 06 93
08395 Sant Pol de Mar

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
_____N
_____E
_____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Liliput Books Tel: ++34 937 604 048
Carrer Nou 4 08395 Sant Pol de Mar
sam@liliputbooks.com www.liliputbooks.com

Tercera Festa del Carrer Dr. Riera Vaquer

- Veïns del carrer Dr. Riera Vaquer
- Fotos: Josep M. Talleda

Imatge de la fideuà per 115 persones

El passat 15 de juny es va celebrar amb un gran èxit de participació la Tercera Festa del Carrer Dr. Riera Vaquer. A partir de les 11 del matí la traca va donar inici a aquesta festa que cada any va agafant mes força i participació.

Durant el dia els mes petits varen gaudir dels inflables. La música va acompanyar tot el dia la festa, on enguany el plat fort del dinar va ser "la fideuà". Tampoc va falta la fondee de xocolata amb fruita i com no la xocolatada que es va repartir a mitja tarda fent un descans del ball. La novetat enguany varen ser les dues quines que es van fer a l'hora de les postres, aquestes varen ser possibles gràcies a la col·laboració de diferents comerços de Sant Pol. La festa també va comptar amb les col·laboracions de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar, "La

Fira d'en Wypy", del bon amic Xavier Roca, de la Penya Xindries i de tots els veïns del carrer. La festa es va tancar cap a les nou del vespre amb un "FINS L'ANY QUE VE".

La Comissió de veïns del carrer ja està preparant la festa infantil per a les festes nadalenes i també ha posat a la venda el número de la loteria de Nadal, que amb els guanys que s'obtenen ajuda a sufragar despeses de les diferents festes que es fan i que estan obertes a tot el poble de Sant Pol.

Els mes petits varen gaudir tot el dia amb la Fira d'en Wypy

Teatre al Centre Cultural

El Centre Cultural i d'Esbarjo de Sant Pol de Mar va presentar el passat mes de febrer l'obra de teatre *El temps i els Conway*, una obra de J.B Priestley en tres actes, dirigida per Josep Mestres i interpretada per: Eva Sànchez, Meritxell Fors, Toni Escandell, Núria Ferrer, Aurora Causin, Marta Romà, Teresa Germà, Francesc León, Salvador Tresserras i Albert Zanca, amb escenografia de Bibiana Puigdefàbregas.

Foto: Pito Estol

Carme Rusalleda: 20 anys de Sant Pau

Foto: Pito Estol

La cuinera de Sant Pol Carme Rusalleda va ser homenatjada pels seus 20 anys al front del restaurant Sant Pau dintre del Concert de la Polifònica de Puig-Reig que van organitzar les Volades Santpolenques i l'Ajuntament de Sant Pol el passat mes de juliol. El Cicle de concerts de les Volades Santpolenques, que es va iniciar al gener de 2007, ofereix dos concerts cada any coincidint amb les festes del poble:

un per Sant Pau i l'altre per Sant Jaume. En cada concert es fa un homenatge a algun personatge de Sant Pol, i aquest juliol li va tocar a la guardonada cuinera, que enguany celebra també el 20è. aniversari del seu restaurant Sant Pau. Després del concert es va oferir un refrigeri a tots els assistents.

A més a més, Rusalleda va ser aquest 2008 una dels tres finalistes a Català de l'Any, nomenament que finalment va anar a parar a l'expresident de la Generalitat, Pasqual Maragall. Durant la gala, que va tenir lloc el passat mes de març i a la que va acudir una representació santpolenca, el presentador Josep Cuní va repassar moments de la infància i la joventut de la Carme Rusalleda a Sant Pol.

Sant Pol s'acomiada de Salvador Escamilla

El popular locutor català Salvador Escamilla va ser enterrat l'1 d'abril al cementiri municipal de Sant Pol, el seu poble adoptiu, en una cerimònia íntima. La seva polifacètica carrera va viure importants etapes al món de la ràdio, la televisió, la cançó i el teatre per les quals va rebre, el 1994, la Creu de Sant Jordi. El 2002 també va rebre un homenatge a la seva trajectòria al Palau de la Música. Escamilla, que va morir el passat mes de març a als 77 anys, residia a Sant Pol des de feia uns anys i se sentia molt vinculat al poble. Aquest promotor de la Nova Cançó va ser acomiadat per una trentena de persones, entre amics, familiars i veïns del poble; en el que va ser un acte molt familiar, però obert al públic. El seu programa "Radioscope", que es feia a Ràdio Barcelona a partir de 1964, va ser un dels primers a emetre's en català i començava amb la coneguda frase "Bon Dia Catalunya!". Aquest programa de referència va servir per donar a conèixer a cantants com Joan Manel Serrat, Lluís Llach, o Raimon, entre molts altres.

El terror s'apodera del poble a SantPoltegeist

El passat mes de juliol es va estrenar al Centre Cultural "SantPoltegeist", un curtmetratge dirigit per Oriol Aubets i interpretat pels alumnes del taller de teatre de Sant Pol. La cinta, que presenta una comèdia de terror ambientada al poble, compta també amb algunes actuacions "estelars" de personatges prou coneguts de Sant Pol, i va tenir una bona acollida pels més de 150 espectadors que van acudir a l'estrena. Aubets, que viu a Sant Pol fa més de 3 anys, ha obtingut aquest any el premi a millor idea express al DiBa Festival pel curt "Tiempo de amor", en el que també col·laboraven un grapat de santpolencs.

Concert homenatge a la cançó catalana al Parc del Litoral

Aquest mes d'agost, l'Orquestra de Cambra de l'Empordà i Joanjo Bosk van omplir de nostàlgia el Parc del

Foto: Ester Sautleda

Litoral amb el concert "Cançons de la cançó. D'un temps, d'un país", on van repassar temes de Lluís Llach, Joan Manuel Serrat, Maria del Mar Bonet, Raimon, Quico Pi de la Serra, Sisa, Ramon Muntaner, o Pau Riba.

La Regidoria de Cultura ha arrencat aquesta iniciativa, que tindrà continuïtat els propers estius, d'oferir algun concert en el marc del Parc del Litoral, que serveixi també de pont entre la Festa Major i les Fires d'agost, perquè d'aquesta manera cada cap de setmana d'estiu es pugui gaudir d'activitats com aquesta.

Foto d'arxiu: Pito Estol

Mor l'exalcalde Josep Roca

El passat 26 de febrer va morir l'exalcalde de Sant Pol Josep Roca Cardona a l'edat de 79 anys. Josep Roca va ser alcalde de Sant Pol del 1979 al 1991, el primer després de la recuperació de la democràcia, i sota el seu mandat es va fer el Polisportiu, el Parc del Litoral o el Camp de Futbol municipal. Roca, que havia continuat actiu a la política municipal des de l'oposició en diverses formacions independents, sempre va estar preocupat pels temes que afecten la gent gran. Durant anys va intentar sense èxit l'objectiu de crear una residència municipal a Sant Pol i últimament es cuidava d'organitzar les sortides de la gent gran del poble.

‘La celebració del 5è Aniversari ha servit per constatar la consolidació de Ràdio Litoral’

Han passat cinc anys des de l'inici de les emissions de Ràdio Litoral, la ràdio de Sant Pol de Mar i ja podem dir que el balanç és del tot positiu. La ràdio manté una audiència i una acceptació gener entre els vilatans. Bona part del mèrit és dels col·laboradors que l'han fet possible, però també del seu director. Hem volgut parlar amb ell.

□ Una entrevista de **Daniel Solano** amb fotografies d'**Ester Sauleda**

Que ha significat aquest 5è Aniversari de Ràdio Litoral?

Ha significat la consolidació de la Ràdio a Sant Pol. És l'aniversari de l'inici de les emissions en si de Ràdio Litoral i dels quatre anys de continuïtat. Si parlem de la festa, es va fer un sopar-celebració amb la gent que treballa i que ha treballat a la ràdio. Va ser un acte agradable i on es va donar algun regal en agraïment als que han estat més temps treballant-hi i a l'Ajuntament que ha fet possible l'existència de l'emissora. També es va fer una xocolatada i unes 24 hores de ràdio, amb la participació inestimable d'una bona colla de col·laboradors.

De què es va parlar al sopar-celebració?

Es va parlar de l'emissora. Dels seus inicis amb el govern Pomés i la gestió d'en Josep Mestres, i després de la seva continuïtat amb

el govern Mombiola. També de l'acceptació de la ràdio per part de la ciutadania de Sant Pol, etc...

La graella de programes actual de Ràdio Litoral no cobreix les 24 hores?

No. Durant l'any, de moment, cobrim amb algun programa els matins de dilluns i dimarts, també els divendres. La resta és música. I per la tarda, passa el mateix. Les tardes de dilluns i dimarts tenen programa. També les de dimecres i dijous...

Hi ha espais sense programes.

El problema que ens trobem és el típic de les ràdios locals: la manca de col·laboradors. Hi ha molta gent a la que li agradaria fer un programa però que per motius de feina no poden. Amb tot, els jubilats i els estudiants han ajudat molt a poder tirar la graella endavant. Però és clar, no sempre poden. De

vegades, els estudiants tenen exàmens o han de compaginar els estudis amb alguna feina i es fa difícil la continuïtat d'algun programa. Per aquesta qüestió de les dificultats de compatibilitat laboral vàrem pensar en posar els programes a partir de les 20 hores, per facilitar als col·laboradors la seva participació i permetre'ls fer el programa després de la seva feina convencional.

Serà possible tenir una programació completa?

Això seria l'ideal. Una programació d'almenys deu hores de programes. Però en aquests moments no és possible. Es una cosa que perseguim però que difícilment podrem aconseguir en aquests moments. L'únic que podem mantenir sempre és una bona programació musical. Ens estimem més fer això que no pas connectar-nos a d'altres emissores, tal i com fan moltes ràdios locals.

A l'estiu la graella canvia?

Sí. A l'estiu tenim l'avantatge que molta gent fa vacances i, per tant, poden dedicar una mica del seu temps d'oci a la ràdio.

Teniu alguna manera de saber les audiències?

És difícil. El que fem sovint és trucar aleatòriament a la gent en algun programa i ens trobem que molta gent ens està escoltant. També ens trobem que la gent segueix bastant els programes d'informació local. D'altra banda, molts comerços i restaurants utilitzen la programació musical per ambientar els seus negocis. És fàcil comprovar que moltes botigues de Sant Pol sintonitzen l'emissora. A tots els comerços els estem molt agraïts per aquest detall.

Moltes vegades la gent no et truca perquè els fa vergonya però, en canvi, al dia següent, quan et veuen pel carrer et fan aquell

comentari que no es van atrevir a fer per antena.

Per tant, al carrer podeu comprovar que la ràdio ha arrelat.

Sí. En general, la ràdio ha tingut una bona acceptació al poble. I més si es té en compte que és un mitjà que a Sant Pol mai havia tingut la continuïtat que haguera estat desitjable. Afortunadament, amb Ràdio Litoral, per primera vegada, els santpolencs ja disposen d'una emissora estable.

Teniu publicitat a la Ràdio?

Sí, però no excessiva. El que fem són col·laboracions amb comerços del poble. És una manera d'agrair als comerciants la seva fidelitat a la nostra ràdio.

Ràdio Litoral manté una web que li permet ser escoltada a tot el món. Us escolta gaire gent per internet?

Sí. De fet, tenim un programa anomenat 'El Rodamón', de continguts de viatges i turístics, que ha interessat a d'altres emissores de Cabrera, de Mataró i de Barcelona i que l'hem cedit per a que també el puguin incorporar a les seves graelles. Aquests contactes han estat possibles gràcies a internet. I nosaltres els hem potenciat incloent al programa reportatges i entrevistes que tracten diversos aspectes de Sant Pol i d'aquesta manera també es fa promoció del poble.

Hi ha gaire col·laboració entre les diverses emissores locals de la comarca?

Hi ha una mena de mínima col·laboració entre emissores locals de la zona. A nosaltres, per exemple, Ràdio Cabrera ens deixa un programa de música antiga i nosaltres els cedim el 'Revival 80' i el programa de Ràdio Litoral dedicat al cinema. Són maneres d'omplir la programació alternatives i

'Un dels projectes que seria interessant de cara al futur és iniciar un magazine matinal diari, d'una durada de tres hores amb entrevistes i informació local i comarcal'

Entrega de regals durant el sopar de celebració del 5è aniversari.

Foto: Pito Estol

'El problema que ens trobem és el típic de les ràdios locals: la manca de col·laboradors.'

s'aconsegueix que els nostres programes puguin ampliar la seva audiència a d'altres poblacions.

Als inicis del projecte de Ràdio Litoral es va contemplar la possibilitat que el seu àmbit de projecció fos tota la Vallalta i no només Sant Pol. Això s'ha potenciat?

La veritat és que no. De moment, aquesta idea ha quedat a l'espera. És una qüestió més aviat política que no pas tècnica. Potser en un futur serà possible. Cal pensar que la mateixa iniciativa de crear Ràdio Litoral va venir d'una gestió del govern municipal que hi havia en aquells moments i que la seva continuïtat actual és possible gràcies a la confiança de l'actual equip de govern. Per tant, difondre Ràdio Litoral per tota la Vallalta també és una qüestió que ha de

comptar amb la complicitat del món polític.

De cara al futur, quins projectes teniu pensats?

Un dels projectes que crec que seria interessant de cara al futur és iniciar un magazine matinal diari, d'una durada de tres hores, on es fes una repassada als principals titulars dels diaris, on es donés informació de caire local i comarcal, on es debatessin alguns temes importants per a la nostra vila i on es fessin entrevistes i hi hagués també un espai per a l'entreteniment. Però, és clar, un programa d'aquesta mena no és poca cosa. Cal una planificació important. No es pot fer sobre la marxa. Per tant, caldria molta il·lusió i una aportació econòmica que garantís una col·laboració estable per poder-la tirar endavant.

Museu de Pintura

Exposició "Enllaços": dibuixos de Maribel Mas

Foto: Pito Estol

L'artista Maribel Mas, que viu al Raval treballant en dibuix i edició de litografia en pedra i gravat calcogràfic al seu taller, va presentar la passada primavera a Sant Pol la seva exposició "Enllaços". Es tracta d'una proposta itinerant que va començar al Museu de Sant Pol, després anava al Museu Molí Paperer de Capellades i també s'exposa en dos espais del Japó. La mostra, que inclou un total de 32 obres, presentava un recull de treballs en base litogràfica, dibuixos inicials sobre pedra, impresos en successives capes, dibuixos en tècnica mixta sobre papers japonesos cedits per artesans.

Aquests dibuixos busquen ser connexions entre moments d'una temporalitat no imposada, sinó intuïda. La sèrie Enllaç parteix de la petjada deixada per la pressió d'un paper pesat sobre la pedra humida de tinta. Aquesta és la matriu per imprimir una base de tons semblants a la pell sobre tires llargues i fines de paper mitsumata, que amb una força sorprenent són capaces d'acceptar repetides impressions sense perdre la seva delicadesa i transparència.

Exposició d'Albert Ràfols-Casamada

Foto: Pito Estol

Coincidint amb la Festa Major de la vila, El Museu de Pintura va inaugurar el passat mes de juliol una exposició de treballs del pintor Albert Ràfols-Casamada.

Albert Ràfols-Casamada va néixer l'any 1923 a la ciutat de Barcelona i va iniciar estudis d'arquitectura però els abandonà ben aviat per dedicar-se plenament a les arts plàstiques. Com a artista ha alternat una extensa i reconeguda obra pictòrica amb l'escriptura, tant de textos assagístics i personals al voltant de l'art com de poesia, gènere que de vegades ha integrat a la seva

pintura, tot creant un espai estètic de gran intensitat. També ha participat en el món del teatre creant escenografies i decorats. La passió pels llibres l'ha dut a una important activitat com a il·lustrador de clàssics literaris catalans.

L'any 1980 fou guardonat amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques i el 2003 amb el Premi Nacional d'arts Visuals concedit per la Generalitat de Catalunya. Així mateix el 1983 fou distingit amb la Creu de Sant Jordi i el 1991 amb la Legió d'Honor del Govern Francès. El juliol d'aquest any ha rebut la Medalla d'Or al Mèrit Artístic a la ciutat de Barcelona.

Llibres / Dictadors de butxaca

Títol: *Dictadors de butxaca*
Autor: Miquel Martín i Serra
Editorial: Premsa d'Osona
PVP: 12 euros

Qui són els dictadors de butxaca? Aquesta és la pregunta que ens podríem fer només llegint el títol de l'últim llibre de Miquel Martín, guanyador del premi Jaume Maspons i Safont d'humor i sàtira. Doncs... els dictadors de butxaca són totes aquelles persones, si se'ls pot anomenar així, que volent-ho o no –potser n'hi ha que ni tan sols se n'adonen de tot allò que fan a qui els envolta– ens fan la vida impossible amb actituds prepotents, grolleres, fora de to, humiliants, arrogants... uns “trepes” com els anomena Martín que tenen en comú la seva actitud davant del món i de la humanitat, un món en el qual es creuen déus i una humanitat a la qual es miren des de dalt de les esferes celestials, evidentment.

La protagonista del llibre, una escriptora de comarques, la Reparada, no és un personatge casual. Si mirem la biografia de l'autor, val a dir que avui en dia amb l'internet no tenim intimitat, veurem que és de Begur com la protagonista. Ser de Begur implica ser de comarques i el resultat és una escriptora de comarques i mare soltera, per acabar-ho d'adobar, a qui el món se li gira en contra quan es troba alguns dictadors de butxaca en diferents situacions de la vida. Alguns exemples de trepes, perquè us en pugueu fer una idea, poden ser el/la vostra cap a la feina, alguns pares que han tingut fills perquè “toca” no perquè tinguin ganes d'educar-los bé, tots aquells que s'inventen les proves per accedir a una plaça de funcionari, aquelles persones que no tenen la decència de recollir les caques del seu gos, alguns polítics tot i ser ja un tòpic, la gent que encara no entén que aquí (oh, que estrany!) parlem, vivim i pensem en català...

Dictadors de butxaca, a banda de tot plegat, és un llibre exquisidament ben escrit. Tots aquests personatges i fets de què ens parla l'autor podrien arribar a no fer-nos gràcia si no fos per la manera com estan descrits. Amb una sintaxi i una claredat en el llenguatge impecable, Martín aboca en cada paraula, en cada frase, el seu humor negre, àcid, sarcàstic, exagerat, si voleu, que porta el lector a pensar: que bèstia que és! però... quanta raó té! És precisament el fet de portar aquestes situacions i aquests personatges fins al límit el que fa que riem i riem i que ens divertim amb tot allò que se'ns explica.

Així, doncs, un premi ben merescut que farà, espero, que descobriu que darrera els escriptors de comarques hi ha no només literatura sinó molt bona literatura i que la Reparada no acaba les seves desventures a *Dictadors de butxaca* sinó que també n'és protagonista a *Cabells de Medusa*, un altre llibre de Miquel Martín que també ha sortit *fa poc al mercat*.
Deu ser que els escriptors de comarques contraataquen?

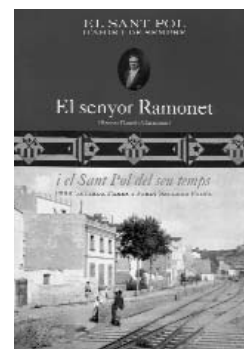
llibreria
el Faristol

c/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/Fax 93 769 52 08
el.faristol@retemail.es

Marta Rocafort

Llibres / El senyor Ramonet i el Sant Pol del seu temps

Títol: *El senyor Ramonet i el Sant Pol del seu temps*
Autors: Pere i Jordi Sauleda Parés

“El senyor Ramonet i el Sant Pol del seu temps” és el quart fascicle de la sèrie “El Sant Pol d'ahir i de sempre” que els germans Pere i Jordi Sauleda dediquen a temes monogràfics de Sant Pol des d'una perspectiva històrica. El llibre repassa la vida de Ramon Planiol Claramunt, un santpolenc que amb només 13 anys va anar a fer fortuna a Cuba i que va arribar a convertir-se en un dels empresaris catalans més prestigiosos de La Havana. La vida d'aquest personatge fa de fil conductor per explicar la història santpolenca d'aquell temps.

La Jardineria Mediterrània

Jordi Puigdefàbregas, *Jardiner*

Ha calgut una sequera sense precedents perquè es parli i es posin de moda conceptes com “jardineria sostenible”, “xerojardineria”, “jardineria mediterrània”, “baix manteniment”. . . Termes que, per sobreabundant abús, han conduït a idees preconcebudes que a la jardineria li podrien fer més mal que bé.

Fa pocs anys vaig assistir a un congrés de jardineria i paisatge que amb el títol “Diversitat versus sostenibilitat” intentava aprofundir en aquests temes. S’hi manifestaren moltes tendències jardineres que amb més o menys succés mostraven resultats experimentals. Entre elles voldria destacar la del secretari de l’Associació Espanyola de Parcs i Jardins Públics que en un moment donat exclamà amb èmfasi: “Ojo, que no estamos haciendo jardines para lagartijas!” i tot seguit es va posar a ensenyar-nos unes diapositives d’antics jardins de tot l’arc mediterrani que em van deixar bocabadat pel resultat estètic tot i que s’usaven un nombre

bastant limitat d’espècies vegetals, jardins de molt baix manteniment, molts de països en conflicte on no hi ha pressupost per a aquests luxes.

Aquesta frase tant simple resumeix a la perfecció on radica el malentès actual: les sensacions i emocions que provoquen, a l’estiu, certs pedregolars farcits de romaní disten molt del que hauria de provocar un jardí. I val a dir que avui hi ha una certa moda uniformitzadora en aquest sentit.

És per això que des d’aquesta pàgina explicaré el que volen dir aquests conceptes i a la vegada donaré consells tècnics per a mantenir el nostre jardí o terrassa amb dignitat.

Hauria de començar ara a explicar això de la Jardineria Mediterrània però és un tema massa ampli que deixarem per al proper ENS.

Deixeu-me dir, però, que la Jardineria Mediterrània és, de fet, la que practicaven els nostres avis, revifada ara pel coneixement de gran quantitat de plantes aptes per al jardí que creixen en indrets mediterranis d’arreu del món; i per nos coneixements tècnics i de disseny.

L’objectiu és que el jardí es comporti com un petit ecosistema que necessiti poca energia exterior. Per a això cal que la planta i la terra tinguin una bona qualitat biològica, i que el disseny del jardí, vist des d’un punt de vista biodinàmic sigui l’adequat. Això ho desenvoluparem més endavant.

Ara però, i a causa de la necessitat del moment, ve-t’ho aquí sis consells per a regar d’una forma eficient:

‘La Jardineria Mediterrània és, de fet, la que practicaven els nostres avis, revifada ara pel coneixement de gran quantitat de plantes aptes per al jardí que creixen en indrets mediterranis d’arreu del món; i per nos coneixements tècnics i de disseny.’

‘Els adobs naturals (com més alta la qualitat biològica, millor) ajuden a mantenir el sòl estructurat en agregats que retenen millor l'aigua, els nutrients i les argiles. ‘

Consells per a no llençar aigua quan reguem:

1- Millor poc i abundantament, que sovint i escassament

Quan reguem busquem ajudar la planta a mantenir-se sana, no hem d'aspirar a que creixi molt, sinó a que tingui un sistema radicular potent, gran, capaç d'agafar aigua dels estrats inferiors del sòl on la humitat és més constant. Hem d'ajudar a la planta a desenvolupar-se en aquest sentit.

Si reguem sovint i poc l'arrel mai anirà cap avall, sinó que més aviat s'estendrà de forma superficial, i el dia que no tingui aigua s'assecarà, s'escalfarà per acció del sol i morirà. La planta, debilitada, haurà de dedicar esforços a regenerar les seves arrels. . .

Així que més ens val regar abundantament dos o tres cops al mes afavorint un sistema radicular capaç d'aguantar una secada temporal i de reeixir bé fins a les pluges de la tardor.

2- Hem de saber quan cal regar

Si tenim l'arrel als estrats inferiors del sòl, ens haurem de fixar si allà hi ha humitat o no. És a dir, que ens haurem de prendre la molèstia de fer un sotet per a veure el grau d'humitat. De tota manera hi ha al mercat uns detectors molt útils que tenen un sensor que indica de forma permanent la humitat a la profunditat desitjada. I no són cars.

3- La qualitat de l'aigua és important.

La millor aigua és la de pluja, i la pitjor, de llarg, la de l'aixeta, ja que a part de dioxines també porta molta sal i clor. Per acumulació, l'aigua de l'aixeta és tòxica per a moltes plantes (cítrics, rosers, camèlies, etc.). Per això moltes vegades és més recomanable una sana abstinència i regar-les només en casos extrems. Penseu també que l'aigua de baixa qualitat debilita la planta i la fa molt vulnerable a tot tipus de malalties.

Cal recollir l'aigua de pluja, ja que és excel·lent i gratuïta. Recordem que en condicions normals ens plouen a sobre una mitjana de 600 l/m² i any; i que això fa, per a

una teulada de 100 m² uns 60.000 litres de la millor aigua que llencem a la claveguera!

L'aigua de pou també és molt bona, ja que si no està contaminada té les mateixes qualitats que la terra.

4- Encoixinem

L'encoixinat és el millor aliat per a la sana abstinència. Consisteix en estendre per damunt de la superfície que ocupen les arrels una capa d'uns 8cm de gruix de material protector. N'hi ha diversos. El millor serà el que més s'assembli al jaç de fullaraca d'un alzinar, que es descompongui ricament.

El més usat és l'escorça de pi, però no és molt recomanable perquè es descompon amb molta dificultat, i sovint allibera toxines que dificulten la vida vegetal. Altres encoixinats són l'esclòvia de pinyó i la de pinya triturada (la toxina no hi és present). També es fa servir graveta, palla, triturats. . .

Aquesta pràctica és molt important ja que estalvia molta pèrdua d'aigua per transpiració i aguanta fresca la terra, fet aquest que permet la importantíssima vida microbiana.

També impedeix l'adveniment de males herbes amb l'estalvi de feina que això suposa.

5- L'adob, natural

Els adobs naturals (com més alta la qualitat biològica, millor) ajuden a mantenir el sòl estructurat en agregats que retenen millor l'aigua, els nutrients i les argiles. Per contra, els fertilitzants químics, molt còmodes, sovint contenen sals que desestructuren la terra i la converteixen en un substrat mort, incapaç de retenir ni aigua ni nutrients. En principi, qualsevol adob ben compostat és bo, però el millor és l'humus de llombriu. El segueixen el fem de vaca i de cavall, de xai. . . etc.

6- El reg manual és millor que l'automàtic

En un jardí mitjà o petit. És millor simplement perquè així controlem perfectament la quantitat d'aigua que gastem. En un sistema de reg automàtic es fa molt difícil controlar mancances o fuites d'aigua, ja que les conduccions estan soterrades.

I també perquè regar és un plaer.

la llosa
restaurant

De dilluns a divendres: Menú de migdia
Divendres i dissabte: Sopar a la carta

abat deàs 28 - sant pol de mar
tel : 93 7600316 - www.restaurantlallosa.net

OBRA NOVA I REFORMES

C. Conxita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85
E-mail: BRULTAN@terra.es

BRULTAN
Promocions s.l.

MANUEL SAULEDA i PARÉS
Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques
sauleda@finquessauleda.com
www.finquessauleda.com
Carrer Nou, 29
Tel. 93 760 09 16
Fax 93 760 05 96
08395 SANT POL DE MAR

Gemma Colomer Munrabà
PODÒLOGA
Col. núm. 954

Tel. 93 760 34 40
c/ Roger de Flor, 13
08395 Sant Pol de Mar
(hores convingudes)

llibreria - papereria
premsa - regals
llaminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39
lonallibreria@terra.es www.lonallibreria.com

Productes Naturals i Biològics

Herbes

Detètica i Herbolari
Alimentació natural
i de conreu biològic
Cosmètica natural
Massatges
Serveis i consultes
d'Estètica i Medicina Natural
Dietes personalitzades
Astrologia i tarot
Tai-chi i Chi-kung
loga - Dansa del Ventre
Cursos i Tallers

C/ Consolat de Mar, 53 - 08395 SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 20 85
C/ Roig i Jalpi, 2 - 08397 PINEDA DE MAR - Tel. 93 762 37 50
Av. Hispanitat, 29 - POBLENOU - 08397 Pineda de Mar - Tel. 93 766 27 35

SERRALLERIA MIQUEL CARBÓ S.L.

CARRETERA N-II, 7
08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

TEL/FAX: 93 760 32 14
Mobil: 667 716 283

Finques

Finques Raimon Estrany
EXPERT IMMOBILIARI

Consolat de Mar, 24 bxs · 08395 SANT POL de Mar (Barcelona)
Tel. 93 760 12 01 · Fax 93 760 06 81
www.finquessaimonestrany.com

Un atleta amb arrels santpolenques

L'atleta d'arrels santpolenques i resident a Piera Víctor Montaner Novellón s'ha penjat el bronze en els 1.5000 metres als Jocs Iberoamericans celebrats a Iquique (Xile).

☐ Notícia enviada per **Dolors Novellón Folch**

L'atleta d'arrels santpolenques i resident a Piera Víctor Montaner Novellón s'ha penjat el bronze en els 1.5000 metres als Jocs Iberoamericans celebrats a Iquique (Xile). Montaner ha assolit aquesta fita en el seu debut amb la selecció espanyola absoluta. Montaner, que va marcar un

registre de 3:42:93, només va veure's superat pel brasiler Fabiano Pencatha (3:42:06) i l'equatorià Byron Piedra (3:42:65).

Aquesta medalla de bronze és el darrer capítol d'una carrera esportiva en contínua evolució. Aquesta temporada, Montaner ja s'ha proclamat campió d'Espanya en categoria promesa i cinquè classificat en categoria absoluta. Al Campionat de Catalunya, el pierenc va rebaixar la seva marca personal gairebé 3 segons i va creuar la meta en 3:40:83.

Amb només 21 anys, Montaner s'ha anat fent un lloc i un nom entre els millors especialistes dels 1.500, una de les proves més potents de l'atletisme espanyol. Montaner va iniciar-se al món de l'atletisme fa prop de 15 anys. El seu pare va ser l'impulsor d'aquesta disciplina en una de les escoles de Piera, formant un grup d'atletes de nivell. Anys després, Montaner va fitxar pel Club Atlètic Igualada (CAI), on va començar a entrenar-lo en Roger Roca.

El pierenc, que actualment resideix al Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, CAR, i entrena a les ordres de Mustapha Louchit, ja ha participat al Mundial Juvenil de fa 5 anys a Sherbrooke (8è classificat) i al Mundial Júnior de Grosseto (9è classificat), el 2004. Ha rebut els premis de millor atleta català en les categories juvenil i júnior. També va ser nomenat millor atleta espanyol júnior.

La mare de Víctor Montaner Novellón és filla de Sant Pol, i tot i que la família va marxar fa mes o menys 40 anys, continuen estiuejant i visitant la família a la casa familiar de l'àvia del Víctor, Teresina Folch Pera, de Can Celestí.

La santpolenca Ester Ribera, campiona de voleibol

La santpolenca Ester Ribera acaba de guanyar aquest mes d'agost, juntament amb la seva companya Beni Fernández, l'Open Palma de Mallorca, tercera prova del Campionat d'Espanya de volei platja. Després d'aquesta gesta, Ribera, que actualment viu a Mallorca i es dedica professionalment al voleibol, forma una de les parelles favorites per lluitar pel campionat d'Espanya 2008 a la propera prova que es disputarà a Múrcia el mes de setembre.

Sant Pol ART

Galeria

Marc a mida
Riera 6-7 SANT POL DE MAR
Tel. + Fax: 937 603 204
www.santpolart.com / e-mail: gypsy@retemail.es
Horari: Dimarts a dissabte: 11 a 14 i 17 a 20h.
Diumenges i festius: 11 a 14h.

Pintura, Escultura, Ceràmica
Fons d'art i exposicions periòdiques
Restauració d'obres d'art
Materials i eines per a belles arts
Complements i regals d'art.

Transports Saltó

C/ Maria Pi, 15
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. 667 426 150 / 667 426 151

ANAHAIR
PHYLOSOPHY AREA

Dr. Riera Vaquer, 7
08395 Sant Pol de Mar
tel. 937 604 679
anahair@anahair.es

La bondat, un signe de bellesa interior

Josep Torrents Missé, *Psicòleg*

Una de les qualitats de l'ésser humà que valoro més, a nivell intern, i que té a veure amb el respecte, els bons sentiments i en desitjar el bé als altres és la bondat.

Esdevé una virtut que no és fàcil detectar al primer cop d'ull, quan coneixem a una persona. És evident que inicialment ens deixem influir per l'aspecte exterior o físic, com ara per exemple: la complexió, l'expressió de la cara, el color de la pell, dels ulls, l'edat, la forma de vestir, etc. Després ens cridaran l'atenció altres aspectes i ens podrem fixar com es mou, com gesticula, o com s'expressa, o si és una persona seriosa, tranquil·la, extravertida, divertida, etc.

Així, arran d'aquestes impressions, ens formarem un idea inicial de com pot ser aquest individu. I a mesura que ens hi relacionem, anirem descobrint altres aspectes de la seva personalitat.

Però, què passaria si haguéssim de conviure amb aquesta persona per raons laborals o a l'hora de compartir un pis? Facilitaria la relació que aquesta fos elegant, bonica o llesta? O seria millor que fos senzilla, lletja o poc intel·ligent? I l'acceptariem si es tractés d'una persona dèspota, crítica, orgullosa o egoista?

La veritat és que la façana de les persones no ens revela com és el seu interior. I, de vegades, caiem en el parany de valorar més la bellesa física, la intel·ligència o els béns materials que un poseeix, i no apreciem altres qualitats que poden tenir a veure amb una altre tipus de bellesa: la interior.

En realitat, el que fa possible que s'obri una corrent de simpatia i d'atracció entre les persones, a l'hora de la convivència quotidiana, és el respecte, l'afecte, la paciència, el fer sentir a l'altre còmode, la comprensió, la generositat o el grau de bons sentiments que un manifesta. Aspectes que formen part de la naturalesa

humana, i que reflecteixen en conjunt l'essència de la bondat.

Si la intel·ligència correspon al cap i la bellesa a l'harmonia de les parts del cos, la bondat té a veure amb el cor i amb la capacitat de fer el bé i d'estimar, pel que esdevé un valor que se'l reconeix pels seus fruits, ja que no implanta el mal, el dolor, l'enveja ni l'odi.

Per tant, la bondat es necessària en qualsevol relació humana i essencial en molts aspectes de la vida. Com per exemple, en el terreny de l'educació, donat que és més fàcil aprendre o assimilar nous conceptes en un clima d'afecte, d'atenció i comprensió, que en un d'indiferència i pressió. O bé en el camp de la salut, en què els pacients que són tractats amb afecte, empatia i bondat, pateixen menys, se senten més recolzats i es poden curar abans. O dins l'àmbit laboral, en què les empreses que enganyen els

consumidors, o exploten els seus treballadors, poden provocar dins l'ambient de treball tensions, malestar, desconfiança, estrès, etc.; i en signe contrari, si ofereixen qualitat i servei als seus clients, un tracte acceptable i humà als treballadors, a la llarga aquestes podran ser més productives i competitives.

Per altra banda, la bondat es pot considerar una actitud a nivell personal. Podent-se manifestar mitjançant els nostres pensaments, expressions verbals, en la forma de tractar-nos, etc., o fins hi tot a l'hora de meditar, en calmar la ment o produint pensaments positius, que pot ser una forma de bondat vers un mateix.

Per tot això, podem concloure que esdevé una qualitat que tots necessitem cultivar, i que el fet de procurar fer el bé, ser amables, generosos, fa que la vida sigui més agradable i que finalment repercuteixi en signe positiu vers un mateix.

'La veritat és que la façana de les persones no ens revela com és el seu interior. I, de vegades, caiem en el parany de valorar més la bellesa física, la intel·ligència o els béns materials que un poseeix...'

Les teves imatges

Segur que tots teniu aquella foto del viatge de fa dos anys, de les onades del mar a l'hivern, o potser la silueta de Sant Pau, la mirada del teu fill... aquella imatge que us encanta però que teniu guardada en alguna capsa. És hora de treure la pols a aquestes fotografies i compartir-les amb tots nosaltres.

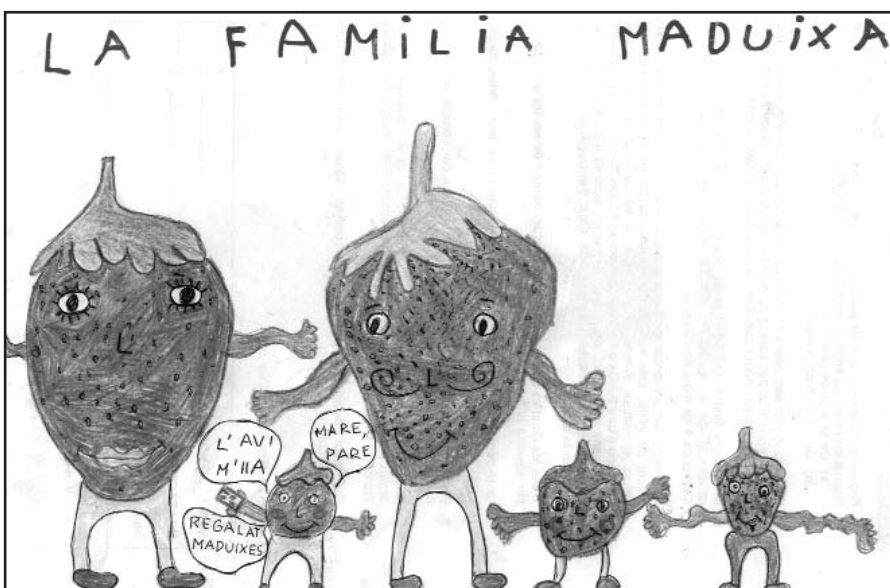
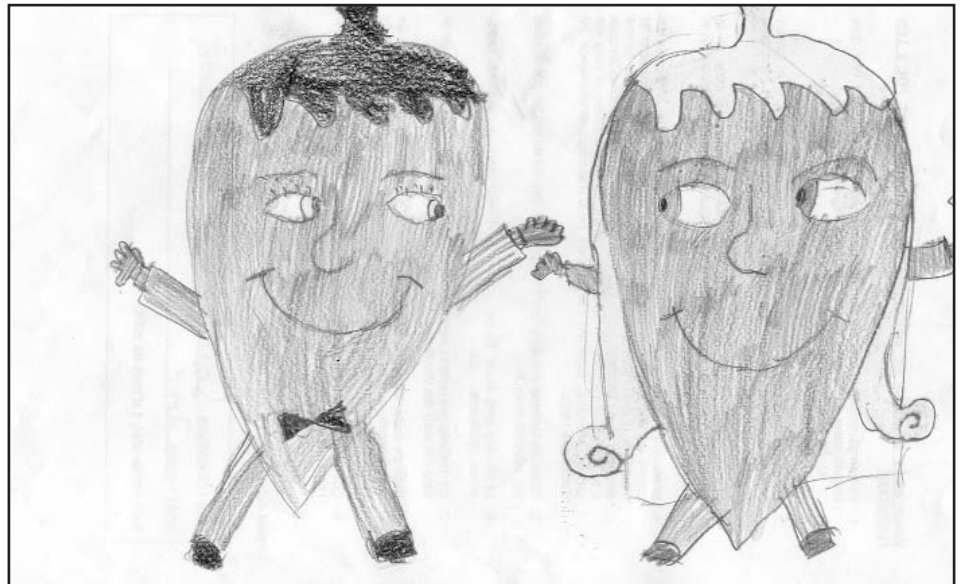
Busca la teva imatge preferida i envia-la a l'ENS (ens@santpol.org / C/ Manzanillo, 17). Anirem publicant les que ens envieu i un dia... qui sap? Potser en sortirà alguna exposició.

En aquest número publiquem els dibuixos guanyadors de la

2a. edició del Concurs Infantil de Dibuix de la V Diada de la Maduixa de la Vallalta al Maresme.

Categoria A
(1r, 2n i 3r de primària):

1r premi
Laia Llacay Viladevall,
8 anys

2n premi
Biel Tió Alonso, 8 anys

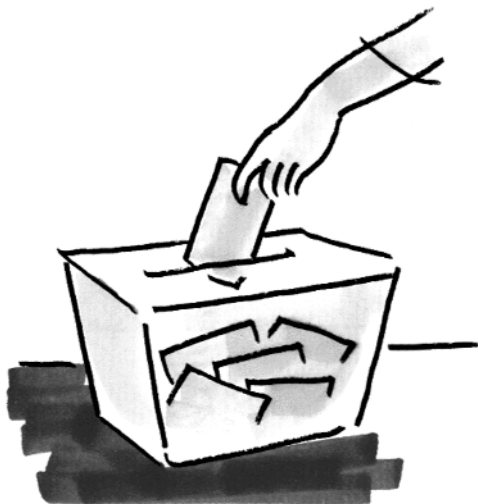

Categoria B
(4rt, 5è i 6è de primària):

1r premi
Ferran Montasell Benítez, 12 anys

2n premi
Cristina Martínez Valentín, 10 anys

JUNTS

per Sant Pol

C/ Tobella, 36, 1r 2a
08395 Sant Pol de Mar
El Maresme (Barcelona)
Telèfon 937600874
<http://www.junts.cat>

El crit de la terra

Xavier Badia i Campos / President de CDC del Maresme

Els convergents vam celebrar el nostre congrés nacional fa poques setmanes, i a l'hora de fer una valoració m'adono d'un fet poc comú, més aviat extraordinari. La millor manera d'explicar el que ha estat i suposa el congrés de CDC és fer simplement referència al nostre propi nom. Efectivament el resultat final de la trobada convergent és, més convergència, més democràcia i més Catalunya.

Hem debatut. Hem parlat del país, de la seva gent, del que necessitem, de les nostres aspiracions nacionals, socials, culturals i econòmiques. Hem analitzat a fons la desafecció democràtica que pateix el nostre país, etc. A la fi de tot això, seguim essent els que sempre hem estat:

Una colla de gent molt àmplia, molt diversa, units per un sentiment, l'estimació al nostre poble, al nostre país i a la nostra gent.

Independentistes radicals i autonomistes exigents. Sindicalistes i empresaris. Urbanites i gent del camp. Homes, dones, lliberals i conservadors, joves i grans etc. Tots units al voltant d'una realitat i d'un somni, tots convergint en un mateix punt; Catalunya i la seva gent.

La Casa gran del Catalanisme, avui. El pal de paller, abans, tant és.

La nostra raó de ser; Catalunya.

Hi ha formacions polítiques a casa nostra que s'entesten en ubicar-se i ubicar a altres a la dreta o l'esquerra del mapa polític, això és una errada colossal. El nacionalisme real, el patriotisme no és, ni pot ser, de cap tendència ni grup, i alhora pertany a tothom. És de tots i per a tots. Què

vol dir "catalanisme social"? nacionalisme d'esquerres? Pels convergents tot això no té cap sentit.

El poeta Joan Maragall ja hi feia referència en el seu celebrat article "l'alçament" a l'any 1907.

"... ara som en això: que les pedres s'alcen; que cada home és un tros de la terra nadiua amb cara i ulls i esperit i braç; i la terra no és carlina, ni republicana, ni monàrquica, sinó que és ella mateixa, que crida, que vol son esperit propi per a regir-se; i ho crida en tots els seus fills, republicans, monàrquics, revolucionaris, conservadors, pagesos, ciutadans, blancs i negres, rics i pobres. I mentre duri el crit de la terra no hi ha pobres, ni rics, ni ciutats, ni pagesies, ni partits ni res més sobre d'ella que un gran afany d'acallar-la, i satisfer-la, perquè sols quan ella sia en pau podrà cadascú ser republicà o carlí, pagès, blanc o negre, pobre o ric, d'una millor manera que abans: de l'única manera en què un home pot ésser ben bé lo que sia: així és, en conformitat a la naturalesa que la terra mateixa li donava."

Convergència és una categoria en si mateixa, ho és igualment que tots els patriotes catalans. Per tant d'aquest congrés hem sortit refermats en allò que som i que ens sentim i disposats a afrontar els reptes que la gent del nostre país ens encarregui. Som els de sempre, renovats en el lideratge, adaptats als nous temps però en el fons, en l'essència som els mateixos que, amb molta altra gent, vam ajudar i ho farem sempre, a la construcció nacional del nostre país, Catalunya.

Comunicat del grup municipal d'ICV de Sant Pol de Mar

Reunits en assemblea extraordinària el dia 9 d'agost per valorar la sortida de l'Equip de Govern del regidor d'ERC i el nou escenari polític resultant exposem:

Que el pacte de govern signat al començament d'aquest mandat ha perdut la seva vigència i que caldrà negociar-lo novament.

Que l'assemblea local mostra el seu acord en alguns dels aspectes exposats per el comunicat d'ERC on anuncia la seva sortida del govern. Tot i així considera aquesta sortida precipitada.

Que la millor opció per garantir l'estabilitat del govern passa per la creació d'un govern amb el màxim de representativitat de les forces polítiques locals, i que en aquesta línia obrirem una ronda de diàleg amb totes les forces amb representació plenària.

Que en un exercici de responsabilitat

política continuem provisionalment les nostres tasques al capdavant de l'Àrea de Territori i Medi Ambient, ja que ens trobem en un moment en que un canvi en aquesta àrea seria irresponsable.

Tanmateix, som plenament conscients que cal revisar, valorar i actuar davant les circumstàncies que ens han portat a la situació actual.

Amb la voluntat de trobar una solució a aquests moments d'incertesa la agrupació local d'ICV obre les portes al diàleg entre partits per garantir la governabilitat de Sant Pol.

Atentament,

David Bernal Gallegos
President de l'Agrupació Local d'ICV
de Sant Pol de Mar.

Esquerra fa balanç de la gestió del govern municipal i decideix deixar-lo

La secció local d'Esquerra Republicana de Catalunya de Sant Pol de Mar, després de reunir-se en sessió extraordinària per analitzar el primer any de mandat municipal, valorant el compliment del pacte de govern signat a principis de mandat entre CiU, ICV i ERC, i un cop escoltat l'informe de gestió del regidor Joan Arnés i la seva proposta d'abandonar l'equip de govern municipal, ha decidit posar fi a la seva continuïtat al govern del municipi.

La secció local considera que malgrat estar-se complint el contingut del pacte de govern, no s'avança amb la celeritat que seria desitjable i creu que, ateses les diferents cultures de treball que conviuen en les persones que representen les diferents forces polítiques, el dia a dia no afavoreix l'arribada als consensos necessaris en relació als

grans temes sobre els quals s'han de prendre decisions importants.

La secció local i el grup municipal d'Esquerra han pres la decisió de continuar el mandat municipal des de l'oposició en el consistori santpolenc, mantenint la ferma voluntat i el convenciment de desenvolupar una política constructiva i responsable en benefici de la governabilitat i els interessos de la població de Sant Pol de Mar.

Cordialment,

Toni Escandell
President d'Esquerra Sant Pol de Mar

Sant Pol de Mar, 8 d'agost de 2008

No callarem: Que el govern municipal assumeixi les seves responsabilitats

PSC
Agrupació Local de Sant Pol de Mar
Mas Turpí
08395 Sant Pol de Mar

Si no tenim cobertura en els nostres telèfons mòbils és perquè, irregularment, les instal·lacions de telefonia foren emplaçades a la zona verda del Pi del Soldat.

Si per deixadesa no es va definir quin tipus d'indústries tenien cabuda a la zona industrial i tenim problemes amb indústries presumptament contaminants.

Si es dona continuïtat a contractacions lucratives de tècnics, assessors, informadors, especialistes... i no es milloren les condicions laborals dels qui mereixen millores substancials.

Si amb discursos moralistes, ens volen fer creure que el govern és l'únic que treballa... l'únic que en sap.

Quan tothom sap l'estat dels nostres carrers, del nostre enllumenat, quan es malbaraten recursos, quan es continua sobredimensionant la plantilla o quan es consent la construcció, per part de particulars, del sòl municipal...

No podem callar quan se'ns oculten les indemnitzacions milionàries, a les quals caldrà fer front, per deixadesa i incompetència, quan es neguen irregularitats comptables, quan és evident el desconeixement i mala gestió del patrimoni municipal...

No ens faran callar davant les presumptes irregularitats urbanístiques que s'emparen en informes d'assessors d'imports milionaris.

No callarem quan, amb prepotència, es defensen obres repetidament contestades per la població.

Fem la feina que ens toca de control, de fiscalització, de comprovació, de seguiment, de donar a conèixer... però correspon al poble de Sant Pol: dir prou a les actuacions prepotents, als qui es creuen en possessió de la veritat, als qui promouen el vot captiu, als qui emparats en el poder es permeten fer afirmacions interessades, al desgovern i la improvisació, a les irregularitats, al nosaltres sí que "en sabem" i l'oposició "no se n'entera", prou al tracte de favor, prou al "diuen no per dir no", prou a l'insult educat o barroer, prou a l'ensulsiada definitiva del poble, prou al poder pel poder. Que ja ni hagi prou, depèn de tu. Perquè volem el millor pel nostre poble... no callarem. Fes-nos arribar els teus suggeriments.

<http://www.socialistes.cat/ambit/stpoldemar>
Partit dels Socialistes de Catalunya
Agrupació Local de Sant Pol de Mar

uestra clientela europea de
oder adquisitivo alto

¿ES USTED PROPIETARIO DE UNA VIVIENDA

- QUE DESSEA ALQUILARLA TEMPORALMENTE**
- Catalan Holidays no le pide exclusividad durante todo el año
 - Profesionalidad - CH solo se dedica al alquiler de temporada
 - Promoción gratuita de su vivienda en 14 países europeos

para n
|

ite más información:

Catalan Holidays

Soli

Catalan Holidays, S.L.
 C/ Santa Victoria, 11 - 08395 Sant Pol de Mar
Tel: 902 945 380 - 610 88 33 00
e-mail: propietarios@catalanholidays.com
www.catalanholidays.com

